ΕΤΟΣ Γ! ΒΑΡΝΑ 4 ΜΑΪΟΥ 1893.—ΤΡΙΤΗ ΑΡΙΘ. 225.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'Εσωτερικοῦ:
Ετησία . . . . . λέβα 15
Εξάμηνος . . . . » 8
'Εξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Εξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ά. τμήματι 'Αριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
'Απευθυντέον: A la direction du Journal «'Οδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΒΙΤΟΣΣΑΝ ΣΟΦΙΑΣ

ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΗΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ „ΣΦΟΜΠΟΔΑΣ" ΠΡΟΣ ΤΗΝ „ΟΔΗΣΣΟΝ"

(Συνέχεια).

Οἱ ἀρχαῖοι ἕλληνες παρέλαβον οὕτω τὴν ἀρχιτεκτονικὴν παρὰ τῶν ἄλλων ἀρχαιοτέρων αὐτῶν ἐθνῶν, ὡς τῶν 'Ασσυρίων, Περσῶν κτλ. κτλ. κτλ. δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ τὰς ἐκμάθωσιν ὡς δεῖ, διότι ἐκτὸς ἄλλων τινῶν λεπτομερειῶν οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ οἰκοδοκήσωσι θόλους (τροῦλον), ὡς τὰ τὰ μέχρι τοῦ νῦν διασωθέντα 'Αθηναϊκὰ οἰκοδομήματα μαρτυροῦσιν.

'Υπὸ τὸ ὄνομα μουσικὴν οἱ ἀρχαῖοι ἕλληνης ἐννόουν.......... τί νομίζετε, ἀγαπητὲ ἀναγνῶστα ;—'Αριθμητικὴν — ἀστρονομίαν — ρυθμοὺς καὶ μελῳδίαν ! 'Αλλά διά τοιαύτην μουσικήν, οἵαν σήμερον ἔχομεν, θεὸς Φυλάξοι ! 'Αληθῶς ἡ μουσικὴ τέχνη παρ' ἅπασι τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς, ὡς λέγει ὁ Fetis ἐν τῷ προλόγῳ Diction. des musiciens, ἦν τόσῳ γνωστόν, ὅσῳ καὶ σήμερον παρὰ τοῖς ἀσκαυλισταῖς τῆς Ζιαράβνης (1) ἀλλὰ πάλιν ἀφ' ἑτέρου οἱ ἕλληνης καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν νὰ μᾶς διαβεβαιοῦν ὅτι ὁ θεὸς των 'Απόλλων ὑπῆρξεν ὁ ἐφευρέτης, ὅτι ὁ κατὰ φαντασίαν ὑπάρξας 'Ορφεὺς κατώρθω ἵνα καὶ αὐταὶ αἱ ἄρκτοι τῆς Ροδόπης χορεύωσιν, ὅτι ὁ φανταστιστικὸς 'Αμφίων διὰ τοῦ αὐλοῦ ἔκτισε τὰς Θήβας, διότι οἱ λίθοι, ὡς ἤκουσαν, μόνοι ἐκυλίοντο ἐκ τῶν ὀρέων κοὶ ἐτοποθετοῦντο εἰς τοὺς τοίχους κτλ. τοιαῦται ἐφευρέσεις εἶναι....... καθαρὰ ἑλληνικὴ ἐργασία !

IX. Περὶ τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Πασίγνωστόν ἐστιν, ὅτι ἡ γραφὴ οὐδόλως ἐστὶν ἐπινόησις τῶν ἑλλήνων. Ετερα ἀρχαῖα ἔθνη ὡς οἱ Φοίνοικες κτλ. ἔγραφον κατὰ τοῦτον ἢ κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον χιλιάδας ἐνιαυτῶν πρὸ αὐτῶν καὶ διάφοροι τῶν τότε ἑλλήνων περιηγοῦντο ἀνά τὴν Αἴγυπτον, Ελάσσω Ασίαν, Περσίαν καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπως ἀναπτυχθῶσι πνευματικῶς.

·Η ἰατρική οὕτως ἢ ἄλλως πρὸ πολλοῦ ἦν γνωστή. Οἱ ἕλληνες ἐξέμαθον ταύτην ἐκ τῶν Αἰγυπτίων· ὁ πρῶτος ἐν τῷ κόσμῳ ἕλλην ἰατρὸς 'Ιπποκράτης, ὅστις οὐδέποτε ὑπῆρξεν, εἶνε μεταλλαγὴ τοῦ ὀνόματος Χαρπορὰτ (2) —Θεοῦ τῆς ἰατρικῆς παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.

'Ο 'Αραγὼ λέγει, ὅτι οἱ ἕλληνες οὐδὲν ἐγνώριζον ἐκ τῆς ἀστρονομίας, διότι πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζον δὲν κατελάμβανον, πᾶν δὲ τὸ γραφὲν περὶ ταύτης, πλῆρες ἀμαθείας ἐστίν.» 'Ο Μέτων ἔκλεψε τὸ ἡμερολόγιον παρὰ τῶν Σινῶν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταλάβῃ αὐτό. 'Ο Biot λέγει, ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ἔγραψε βλακείας μόνον, αἵτινες κατόπιν πολὺ ἐστοίχισαν εἰς τὸν Γαλιλαῖον.

'Ωσαύτως ὁ Πλάτων, ὁ 'Αριστοτέλης ὁ Πλούταρχος οὐδεμίαν ἀπολύτως ἰδέαν εἶχον τῶν Μαθηματικῶν· ὁ δὲ Πυθαγόρας ἐκ Σάμου,(3) οὐχὶ δ' ἐκ τῆς 'Ελλάδος, διῆλθε τὰ ἔτη του ἐν Αἰγύπτῳ εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ εἰς Κάτω 'Ιταλίαν (Σημ. Ο. κ. Α! εἰς τὴν Μεγάλην 'Ελλάδα καλουμένην!). 'Ο Ιππαρχος κατάγεται ἐκ τῆς Μικρᾶς 'Ασίας καὶ ὁ 'Αρχιμήδης ἐκ τῆς Σικελίας. Γενικῶς δ' εἰπεῖν ἡ ἀστρονομία ἦν ἐπιστήμη λίαν ἀνεπτυγμένη ἐν Σινικῇ, Βαβυλωνίᾳ, Αἰγύπτῳ κτλ. πρὶν ἢ ὁ Δευκαλίων καὶ ἡ Πύρρα (ὁ 'Αδάμ καὶ ἡ Εὔα τῆς 'Ελληνικῆς Μυθολογίας) πλάσωσι τὰ τέκνα των, τοὺς ἕλληνας.

Τί δὲ εἴπωμεν περὶ τῶν ἀναληθῶν καὶ πλαστῶν γνώσεων τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων ἐν τῇ φυσικῇ, μετεωρολογίᾳ, κοσμογραφίᾳ κτλ, ἐπιστήμας, ἃς ἐπίσης ἰδιοποιήθησαν παρ' ἄλλων ἐθνῶν, ἀλλὰ τὰς ὁποίας οὐδέποτε κατενόησαν ;

Οἱ ἀρχαῖοι ἕλληνες ὑπῆρξαν ἄνθρωποι φοβερὰ ἄκριτοι καὶ εὔπιστοι.

Περιεργείας χάριν τῆς εὐπιστίας των, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ἀπόσπασμά τι ἔκ τινος συγγράμματος τοῦ κλεινοῦ φιλοσόφου Δημοκρίτου : «'Η κεφαλή, τὸ ἧπαρ καὶ ὁ λάρυγξ τοῦ χαμαιλέοντος, ἐὰν καῶσι, προκαλοῦσι βροχὴν καὶ κεραυνούς. Τὴν γλῶσσαν ζῶντος χαμαιλέοντος ἐάν τις ἐξαγάγῃ, ἑψήσῃ καὶ φάγῃ, ἐπιδρᾷ τόσον ἐπὶ δίκης, ὥστε κερδίζει τις ταύτην. 'Ο μὲν δεξιὸς ποῦς ἐνεργεῖ κατὰ τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν νυκτερινῶν δεινῶν, ὁ δ' ἀριστερὸς καεὶς, μεμιγμένος βοτάνοις ἐὰν φέρηται, καθιστᾷ ἀόρατον τὸν ἄνθρωπον. 'Ο δεξιὸς ὦμος κερδίζει νίκην· διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἀποκοιμοίζομεν οἱονδήποτε βουλόμεθα. 'Η χολὴ ἐὰν καῇ σταγὼν πρὸς σταγόνα ἐπὶ τῆς πυρᾶς πίπτουσιν ὄφεις, ἐὰν πάλιν ταραχθῇ ἐν τῷ ὕδατι, προκαλεῖ ἰκτίδας (νυφίτσας). Διὰ τῆς κεκλιμένης οὐρᾶς τοῦ χαμαιλέοντος δύναται ν' ἀνασταλῶσιν οἱ χείμαρροι καὶ οἱ ποταμοί, καταπαύουσι τὰ κύματα ὥστε νὰ ἴδῃ τις τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. Πῶς σοὶ φαίνεται, ἀγαπητὲ ἀναγνῶστα, αὕτη ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία, περὶ ἧς ὁ Πλίνιος, ἀφοῦ τὴν ἐκθέτει, ἀναφωνεῖ : «Δόξα τοῖς θεοῖς, ὅτι ὁ Δημόκριτος ἠδυνήθη ἐπὶ τέλες νὰ ἐπωφεληθῇ

Η λοιπὴ φιλολογία, ὡς καὶ ἡ ποίησις τῶν ἀρχαίων Ελλήνων συνίσταται πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρ. ἢ ἐκ τετραγωνικῶν βλακιῶν ὡς ἡ ἀνωτέρω, ἢ πάλιν ἐκ διεφθαρμένων ὑποκειμένων. Εβριθεν Ανακρεόντων ἡ ἀρχαία Ελλάς. Οσον δ' ἀφορᾷ διὰ ρητορικά τινα συγγράμματα, διασωθέντα μέχρι τῆς σήμερον χρησιμεύοντα δὲ ὡς ὑπογραμμὸς ταῦτα τόσον ἐπεξειργασμένα εἰσὶ καὶ διωρθωμένα ὑπὸ διαφόρων συγγραφέων καὶ μάλιστα φιλελλήνων, ὥστε ἐὰν τῶν τάφων των ἀνίσταντο οἱ διάφοροι Δημοσθένεις, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἤθελον ἐκπλαγῇ καὶ οὐδόλως ἤθελον ἐννοήσει τὰ αὐτοῖς ἀποδιδόμενα (Σ. Οδ. Εὖγε κ' Ε. αὐτὴν σου δὰ τὴν ρητορίαν ἂν ηὐτύχει νὰ ἀκούσῃ ὁ Δημοσθένης θὰ ἐξεπλήσσετο περισσότερον διότι οὐδέν τοιοῦτό σχῆμα ρητορικὸν ὑπέδειξεν. . .

Ομηρος οὐδέποτε ὑπῆρξεν, ἀλλ εἶναι ἁπλοῦν προϊὸν ἑλληνικῆς φαντασίας. Η ποίησις τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων εἶνε καθαρὰ μίμησις τῆς Ινδικῆς. Καλῶς διευκρινίζει τοῦτο ὁ Barthelemy Saint Hilaire Η Ιλιὰς καὶ ἡ Οδύσεια εἰσὶν ἀνάλατος ἀποτίμησις τῶν μεγαλοπρεπῶν Ινδικῶν ποιημάτων τῆς Μαχαβαράτας καὶ Ραμαϊάνας ἀλλὰ τόσῳ κακῶς ἐγένετο, τόσῳ συντόμως καὶ τόσῳ ἀκαταλήπτως ὥστε παρὰ πάσας τὰς ἐπὶ αἰῶνας ἤδη ἐπεξεργασίας καὶ ἐὰν σήμερον ἀπεφάσιζέ τις νὰ διέλθῃ τὴν Οδύσσειαν δὲν θὰ „εἶχε τὴν ὑπομονὴν ἵν ἀποπερατώσῃ μέχρι τέλους τόσον πολὺ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εἶνε ἀσυνάρτητον! Πρὸ τῶν ἄνω Ινδικῶν ποιημάτων ταῦτα ὁμοιάζουσι πρὸς δύο μῦς ἐνώπιον δύο ἐλεφάντων, καὶ ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων πρὸ πολλοῦ γνωρίζει πόσην ἀξίαν ἔχουσι ταῦτα πρὸ τῆς Μαχαραβάτας καὶ Ραμαϊάνας καίτοι μέχρι τῆς σήμερον σχολαστικοὶ τινες χάνουσι τὸν πολύτιμον αὐτῶν χρόνον, μεταφράζοντες τὰς ἑλληνικὰς ταύτας ἀηδίας τ. ἔ. (ξεράσματα) бълвочи.

(ἕπεται τὸ τέλος).

---

(1) Χωρίον τῆς ἐπαρχίας Κότελ.

(2) Σ.Ο. Αὐτὸ μᾶς ὑπενθυμίζει κ. Λ. τὸ δημῶδες «'Αλὲρ Μπαλὲρ ξιφὶρ σαλὲρ.......»

(3) Σ. . Самосъ — Само — осамотенъ=колиба=отъ Еленскитѣ колиби на Търновский Окрѫгъ=ἐκ τῶν καλυβῶν τῆς 'Ελένας, τοῦ νομοῦ Τυρνόβου.

„ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΣ ΜΝΗΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ"

'Εν Αθήναις ἀπὸ τῆς 8 παρελθόντος Απριλίου εἶδε τὸ φῶς νέα ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπιγραφὴν διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ, λογίου ἐν τῇ Ανατολῇ ἰατροῦ κ. Γ. Ξ. Καραπαναγιώτου, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἀποκλειστικῶς ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Ελλην. Κράτους συμφερόντων καὶ τῶν τῆς Ορθοδοξίας ὑποθέσεων.

·Ο "Διπλωματικὸς Μνήμων Αθηνῶν„ πρόκειται νὰ πληρώσῃ ἐν τῇ ἑλλην. δημοσιογραφίᾳ καὶ ἐν τῇ καθόλου τοῦ ἑλλην ἔθνους ἐξωτερικῇ πολιτικῇ σπουδαῖον κενὸν, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψει ὅτι ἀποκλειστικὸν ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ διαφωτίζηται ἡ κοινὴ γνώμη τῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ελληνικοῦ βασιλείου περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ὡς καὶ ἐκείνη ἡ τῶν ξένων Κρατῶν ἰδίᾳ ὡς συμβαίνει πανταχοῦ, δὲν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε ἐν Ελλάδι.

Τὰ τρία μέχρι τοῦδε φύλλα τοῦ "Διπλωμ. Μνήμονος„ ἅτινα ἔχομεν ὑπ' ὄψει περιέχουσιν ὅλην ποικίλην καὶ ἐκλεκτὴν ἱκανοποιοῦσαν τὸν ἀναγνώστην καὶ διαφωτίζουσαν αὐτὸν περὶ πάντων τῶν διεθνῶν ἐν τῇ ἑσπερίᾳ ζητημάτων καὶ τῶν ἐν τῇ Ανατολῇ τοιούτων.

Τοιοῦτον ὄντα τὸν νέον "Διπλωματικὸν Μνήμονα„ καὶ ἀποτελούμενον ἐξ 8 σελίδων τετάρτου σχήματος οὐ μόνον συγχαίρομεν εὐχόμενοι γενναίαν ὑποστήριξιν, ἀλλὰ καὶ συνιστῶμεν παντὶ φιλομούσῳ καὶ φιλογενεῖ ὁμογενεῖ.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 3 Μαΐου 1893.

ΑΙ ΠΑΛΙΝΩΔΙΑΙ

Ἡ „Σφομποδᾶ“ μετὰ τὸ πέρας τῶν κατὰ τοῦ Πανελληνίου ὕβρεων, καὶ τὴν σωρείαν τῶν τερθρειῶν τοῦ κ. Λ. δι᾽ ὧν ἐμπαίζονται καὶ μυκτηρίζονται τὰ ἱερώτερα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ συνείδησις διὰ τῆς παραμορφώσεως τῆς ἱστορίας τῇ βοηθείᾳ καί τινων ἱστορικῶν συγγραφιδέων καὶ σχολιαστῶν τῶν πλείστων ἀγνώστων τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ, ἀγρευθέντων δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Λ. εἰς θολάνερα„ ὡς ἄλλη ἄγκυρα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δονκιχωτικῶν σοφιστειῶν του, ἡ „Σφομποδᾶ“ λέγομεν εὐχαριστηθεῖσα ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ ἧς ἔτυχεν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ φύσει ἐκ προπατόρων του εὐγενοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καλεῖ τὴν ὑποδοχὴν „ἐνθουσιώδη καὶ μεγαλοπρεπῆ,“ δράττεται δὲ τῆς εὐκαιρίας ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει ἄρθρα ἐν τῇ „Ἐπιθεωρήσει“ Ἀθηνῶν, ἣν χαρακτηρίζει ὄργανον τοῦ κ. Τρικούπη!!! δι᾽ οὗ παραπονεῖται ἡρηθεῖσα ἐφημερὶς κατὰ τῶν συμβαινόντων ἐκ μέρους τῶν βουλγάρων τῆς Ἡγεμονίας πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπιθυμοῦντας νὰ διάκεινται φιλικῶς τῇ Βουλγαρίᾳ ὡς ἀπέδειξε τοῦτο ἡ ὑποδοχὴ τῆς Α. Β. Υ. γράφει εἰς ἀπάντησιν τὰ ἑξῆς:

«Οἱ βούλγαροι, λέγει, οὐδένα κατὰ διώκουσι καὶ οὐδὲν ξένον οἰκειοποιοῦνται Αὐτοὶ γνωρίζουν νὰ ἐκτιμῶσι καὶ νὰ σέβωνται τὰ δίκαια τῶν ἀτόμων, οὐδόλως εἰσὶ φανατικοὶ καὶ οὐδένα ἐνοχλοῦσι ἄνευ δικαιολογημένης αἰτίας. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ἡ Βουλγαρία ἔχει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς πλείονας τῶν ἑκατὸν ἑλλήνων, παρ᾽ ὧν οὐδὲν ἄλλο ζητεῖ εἰμὴ νὰ ὑπηρετῶσι πιστῶς. Ἀλλὰ ἐὰν οἱ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, λέγει, ἕλληνες δὲν εὐνοοῦνται ὑφ᾽ ἡμῶν, αἰτία τῆς τοιαύτης πρὸς αὐτοὺς δυσπιστίας εἰσὶν αὐτοὶ οὗτοι καὶ πρὸ πάντων ἡ διαγωγή τινων ἐκ τῶν ἰθυντόρων αὐτῶν. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην φίλων καὶ ἡσυχίας, διὰ τοῦτο συμβουλεύομεν τοὺς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ ἕλληνας ὅπως μὴ γίνωνται ἀφορμὴ δυσαρεσκειῶν καὶ παρεννήσεως“.

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡ φίλη “Σφομποδᾶ„ νὰ τῇ παρατηρήσωμεν, ὅτι οὐδέποτε ἐγενόμεθα ἀφορμὴ δυσαρεσκειῶν καὶ παρενοήσεων, οὔτε εἰς τὰς ἀνωτέρας μας ἀρχὰς καθ᾽ ὧν οὐδεμίαν ἀφορμὴν παραπόνων ἔχομεν ἐπὶ τῇ πρὸς ἡμᾶς συμπεριφορᾷ αὐτῶν, πολὺ δὲ περισσότερον πρὸς τοὺς συνοίκους ἡμῶν καίτοι πλείστας ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀφορμὰς κατ᾽ αὐτῶν πρὸς τοῦτο. Θεωροῦμεν ὅλως ἄσκοπον καὶ ἄκαιρον νὰ ἀναφέρωμεν γνωστὰ γεγονότα ὑπὸ τῶν συνοίκων μας πρὸς βλάβην ἡμῶν καὶ ἐμπαιγμὸν τῆς ἐθνικῆς μας συνειδήσεως καὶ ὡς πολιτῶν βουλγάρων καὶ ὡς ἑλλήνων τὴν ἐθνότητα, καὶ διότι πολλάκις ἐπανελάβομεν ταῦτα, καὶ διότι οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν καθ᾽ ἕκαστα. Ἡ διαγωγὴ τῶν ἰθυντόρων τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν τότε χαρακτηρίζεται ὡς ἀφορμὴ παρεξηγήσεων, φίλη “Σφομποδᾶ„ ὑφ᾽ ὑμῶν, ὅτε ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένων δικαιωμάτων μας, παραπονούμεθα κατὰ τῶν ὑπερβασιῶν τῶν ὑπὸ τῶν συνοίκων μας διαπραττομένων, ἀλλὰ καὶ τότε ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι ἐνεργοῦντες ἐντὸς τῶν ἐπιτετραμμένων ἡμῶν ὁρίων, ἐπικαλούμεθα τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων. Ὅσον δ᾽ ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμογενῶν μας ἐν τοῖς διαφόροις κυβερνητικοῖς, ἀστικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς κλάδοις, εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι οὗτοι ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ καθήκοντος τυγχάνουσι λάτρεις αὐτοῦ καὶ ἔνθερμοις ἐκτελεσταί. Τοῦτο εἶναι γνωστὸν καὶ ἐκ πολλῶν μέχρι τοῦδε ἀκριβῶν ἐλέγχων τῆς ἐργασίας των, μαρτυροῦσι δὲ καὶ αἱ μακροσκελεῖς ἐκθέσεως τῶν κατὰ τόπους ἐποπτῶν τῆς ἐργασίας των πρὸς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον. Κατόπιν λοιπὸν ὅλων τούτων, οὐδὲν φίλη “Σφομποδᾶ„ ἐπιθυμοῦμεν ἢ τὴν ἤρεμον καὶ εἰρηνικὴν ἡμῶν διαβίωσιν ἐν τῇ χώρᾳ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁποίας καὶ πρόοδον οὐκ ὀλίγον συμβαλλόμεθα!

Σ.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΡΙΣΙΣ

Η μοιραίως προμαντευομένη πολιτικὴ ἀνατροπὴ ἐν Ἑλλάδι ἐπῆλθεν τέλος καὶ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη μὴ κατορθῶσαν νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι ἐθεώρει ἀσφαλὲς ἐχέγγυον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἑλλην. Κράτους, παρέδωκε τὰς ἡνίας τῆς Ἐξουσίας τῷ Στέμματι.

Τὰ διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου κομισθέντα Ἀθηναϊκὰ φύλλα ὁλοκλήρους στήλας πληροῦσιν ἀφηγήσεων τῶν σοβαρῶν γεγονότων ἅτινα ἐπέφερον τὴν πολιτικὴν θύελλαν, τὰς ὁποίας καίτοι χρωματίζει ὁ κομματισμός, τὸ πάθος, καὶ ἡ φατρία, ἐν τούτοις καταλήγουσιν εἰ ἓν συμπέρασμα, ὅπερ κατὰ τὰς πιθανωτέρας εἰκασίας εἶναι τὸ ἑξῆς:

Ο ἐν Λονδίνῳ διαμένων ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Θεοτόκης, μετὰ ἐπιπόνους διαπραγματεύσεις, φαίνεται ὅτι κατέληξεν εἰς συμβιβασμὸν μετὰ τῶν δανειστῶν πρὸς σύναψιν τοῦ πολυκρότου δανείου, καθ᾽ ὃν οἱ τελευταῖοι ὤφειλον νὰ μετρήσωσι 3, 500 000 λίρας στερλίνας τῇ Ἑλλην. Κυβερνήσει, ἀντὶ ὅρων ὑποχρεούντων τὴν δευτέραν, ὡς λέγεται, νὰ δεχθῇ ἀντιπροσώπους τῶν δανειστῶν ἐν Ἑλλάδι πρὸς οὓς νὰ παραχωρήσῃ τὴν εἴσπραξιν καὶ διαχείρησιν τῶν ὑπεγγύων φόρων οὐ μόνον τοῦ νέου, ἀλλὰ καὶ τοῦ προηγουμένου δανείου. Ὁ κ. Τρικούπης ὑπέβαλλε τοὺς ὅρους τῷ βασιλεῖ πρὸς ἔγκρισιν, οὗτος δὲ ἠρνήθη νὰ κυρώσῃ αὐτὰς πρὶν ἢ συγκαλουμένη ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ πρότερον. Διέγραψεν ὅμως τοὺς προτεινομένους περὶ ἀντιπροσωπείας καὶ διαχειρίσεως τῶν δανειστῶν ὅρους ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς συμβάσεως καὶ παρέδωκεν μεταβεβλημμένον αὐτὸ τῷ κ. Τρικούπῃ, ὅστις διεβίβασεν αὐτὸ εἰς Λονδῖνον. Οἱ Ἄγγλοι κεφαλαιοῦχοι ἠρνήθησαν, ὡς εἰκάζεται, τὴν παραδοχὴν τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ βασιλέως Γεωργίου νέων ὅρων, ἐκ τούτου δὲ ἐπῆλθεν ἡ ἀνάγκη τῆς παραιτήσεις τοῦ ὑπουργείου, ἣν ἐπέβαλεν ἡ ἀδυσώπητος καὶ καταναγκαστικὴ βία τῶν περιστάσεων.

Ὅπως δήποτε, τὸ κόμμα, ἡ ἀναρχία, ὁ φατριασμὸς, καὶ ἡ ἐμπάθεια ἁπλῶς καὶ μόνον χάριν τοῦ ρουσφετιοῦ, ἔδημιούργησαν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν κατάστασιν οἰκτράν, ἐξ ἧς ἄδηλον πῶς θὰ ἀνακύψῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ὁ κ. Τρικούπης ἀνελθὼν τὰς βαθμῖδας τῆς Ἐξουσίας ἐν πλήρει οἰκονομικῇ δυσπραγίᾳ τοῦ βασιλείου, ἐπελήφθη τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν οὐδόλως πτοηθείς! Ἂν δὲ δὲν κατόρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους σκοπούς του, πάντοθεν συστηματικῶς πολεμούμενος καὶ πιεζόμενος, δὲν πταίει μόνος αὐτός, τὴν εὐθύνην θὰ φέρωσιν πάντες οἱ τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου κομματάρχαι, οἱ ἐκμεταλευόμενοι τὴν ψῆφον τοῦ Ἑλλην. λαοῦ χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ κενοδοξίας παρασκευάσαντες οὕτω βαθμιαίως τὴν πολιτικὴν τῆς χώρας παρακμὴν καὶ τὴν ἣν διατρέχει ἡ Ἑλλὰς κρίσιν ἥτις ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως χαρακτηρίζεται ὀξεῖα καὶ σοβαρά, δεομένη τῆς ἐξαιρετικῆς συνέσεως καὶ πατριωτικῆς αὐταπαρνησίας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. «Ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐν Ἑλλάδι, λέγουσιν οἱ «Καιροὶ» ἀπέβη λίαν κρίσιμος, ἀπαιτοῦνται δὲ ἐξαιρετικὴ σύνεσις, ὀξυδερκὴς ἐμπειρία, αὐταπάρνησις καὶ πατριωτισμός, ὅπως ἡ χώρα σωθῇ ἀπὸ τῆς χαινούσης ἀβύσσου. Ὁ σχηματισμὸς βασίμου ὑπουργείου, ἀποβαίνει σήμερον οὐ μόνον δυσχερὲς ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἄλυτον πρόβλημα, ἂν μὴ ὁ βασιλεὺς ἐπιζητήσῃ ἄμεσον καὶ ὁριστικὴν λύσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας δυσχερειῶν διὰ συνετοῦ συμβιβασμοῦ μετὰ τῶν δανειστῶν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουσι τὸ πρόδηλον συμφέρον τῆς χώρας, ἡ ἀδυσσώπητος ἀνάγκη, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς Δυναστείας. Ἄνευ τούτου θὰ περιπέσωμεν εἰς πολιτικὴν τρικυμίαν ἀδιέξοδον, θὰ προκαλέσωμεν δὲ ἀνυπολογίστους πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς συμφοράς.»

Γ.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΒΕΡΝΑΡ ΚΑΙ Η ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑ. — Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν: Ἑτέρα πληγὴ τοῦ Φαραὼ διὰ τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα μας ἀνεφάνη ἡ διὰ τῆς καλλιτεχνικῆς μεθόδου ἀφαίμαξις τῶν ἰσχνῶν μας βαλαντίων. Ἀπὸ ἡμερῶν τεσσάρων φιλοξενοῦμεν τὴν περίπυστον καὶ πολύφημον γαλάτιδα τραγῳδὸν Σάρα Βερνὰρ ἥτις διερχομένη ἐντεῦθεν καὶ ἀναχωρήσασα χθὲς εἰς Μασσαλίαν, εὐηρεστήθη νὰ κηρύξῃ σιωπηλῶς εἰς πτώχευσιν πολλοὺς φιλησύχους τέως οἰκογενειάρχας οἵτινες ἐνδώσαντες εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν ρεκλαμικὴν ἐκστρατείαν ἐθυσίασαν διὰ τέσσαρας ἑσπερίδας ποσὸν ὅσῳ θὰ ἤρκει διὸλόκληρον θεατρικὴν περίοδον. Ἐν τοσούτῳ ἡ διάσημος τραγῳδὸς μὲ τὸ αἰώνιον μειδίαμα εἰς τὰ χείλη ἀνεχώρησε μὲ τὴν πεποίθησιν τῆς ἐμπνεύσεως τῆς ἰδέας εἰς ὅλους μας τοὺς Ρωμηοὺς περὶ τῶν φιλλεληνικῶν αἰσθημάτων της. Τοῦτο τὸ ἀπέδειξε διὰ τοῦ δώρου ὅπερ ἀποκομίζει ὁ θίασός της τῶν 80 χιλιάδων περίπου δραχμῶν διὰ τὰς τέσσαρας παραστάσεις καὶ τὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεώς της τῆς ὁποίας τὰς τύψεις ἀπέναντι τοῦ μακαρίτου συζύγου της Δαμαλᾶ κατηύνασεν, καταθέσασα σταυρὸν ἐκ ρόδων καὶ γονυπετήσασα ὡς Σάρα Μαγδαληνὴ πρὸ τοῦ τάφου τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου καλλιτέχνου. Καὶ μέχρι τοῦ σημείου τούτου οὐδὲν τὸ μεμπτὸν καθ᾽ ὅσον οἱαδήποτε σχέσις ἰδιωτικὴ καὶ μετὰ τῶν ζώντων ἀκόμη Δαμαλάδων δύναται νὰ τοὺς συνδέῃ, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προφανῶς μᾶς ἐξέπληξεν ἦτο ἡ ἀπόφασίς της νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν clique αὐτὴν τῶν juifs entrepreneurs οἵτινες σχεδὸν μισθώσαντες αὐτὴν περιήγαγον πρὸς ἴδιον χρηματισμὸν ἀνὰ τὰς πόλεις τῆς Ἀνατολῆς· ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ψυχολογικὴν τῶν κατοίκων στιγμὴν ἀνατιμῶντες τὰ εἰσιτήρια ἀνὰ πᾶσαν παράστασιν. Ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος μεθ᾽ ὅλην τὴν καταφώρως ἐπιεικῆ κρίσιν περὶ τῶν ἀπαρτισάντων τὸν θίασον Βερνὰρ καλλιτεχνῶν ὡς καὶ τῶν ἐργολάβων, ἔψεξε πικρῶς τὸ ἀνωτέρω διάβημα τῆς ἰουδαϊκῆς των πλεονεξίας καὶ χαμερποῦς αἰσχροκερδίας. Ἀλλ᾽ ἦτο ὁμολογουμένως ἀνάγκη νὰ παρήρχετο καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πρὸς ἐξαγίανσιν τῆς προκατειλημμένης παρ᾽ ἡμῖν καλλιτεχνικῆς περὶ εὐρωπαίαν ἀτμοσφαίρας ἥτις μᾶς ἐδηλητηρίασεν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐνόμιζέ τις ἐν ὑπνωτισμῷ τοὺς κατοίκους τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς ὅτε ἀσυνειδήτως ἐχειροκρότουν καὶ τὴν στοιχειωδεστέραν σκηνικὴν κίνησιν τῆς διασήμου, ἄλλως τε, τραγῳδοῦ, λέγω, ἀσυνειδήτως διότι ἐκ τῶν χιλιάδων παρευρεθέντων εἶναι ζήτημα ἐὰν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀντελήφθησαν τὸ πνεῦμα τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σκηνικὴν ἀφ᾽ ἑτέρου ὑπόκρισιν. Τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν ἀξιωθέντων νὰ ἴδωμεν πρὸ ἑξαετίας τὴν δεινὴν τραγῳδὸν ἐν Γαλλίᾳ εὕρομεν ταύτην ἐφέτος ἐπαισθητῶς ἀλλοιωθεῖσαν καὶ ψυχικῶς πεπονημμένην. Οἱ λόγοι ἄλλως τε δὲν εἶναι καὶ δυσεύρετοι γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀείποτε ἀλήθευσεν τὸ ρητὸν «φοβοῦ τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον». Πλὴν πάντα ταῦτα μὲ φέρουσιν εἰς ἐνθαρρυντικώτατον καὶ ὑψίστου ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος συμπέρασμα ὅτι ἡ Σάρα Βερνὰρ ὑπῆρξε διὰ τὴν μοναδικήν μας ὁμοεθνῆ τραγῳδὸν κ. Παρασκευοπούλου ἡ πολυτιμοτέρα Εὐεργέτις κατωρθώσασα νὰ πείσῃ ἐμπράκτως τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ὅτι ἡ Ἑλληνὶς τραγῳδὸς ἔχει ἄνωθεν ἐξιδιασμένον ἰδιοφυΐας τάλαντον καὶ θησαυροὺς φυσικῶν πλεονεκτημάτων ὑπολειπομένη βεβαίως κατὰ τὰ ἐπίκτητα τῆς γαλλάτιδος τραγῳδοῦ, τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τὸ πανθομολογουμένως σπεῦσαν μᾶλλον ἐκ πόθου συγκρίσεως τῶν δύο ἐν λόγῳ τραγῳδῶν παρὰ νὰ παρευμ ετο ἐν αἰθούσῃ θεάτρου οὗτινος οὐδὲν ἀντελαμβάνετο ἀκόπως τῆς γλώσσης, ἐξετίμησεν καὶ ἐβράβευσεν ἐν τῷ βάθει τῆς συνειδήσεώς του τὴν Εὐαγγελίαν Παρασκευοπούλου τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ὡς τὸν μόνον δραματικὸν μαργαρίτην ἐν μέσῳ τῶν κατακλυσάντων τὴν ἑλληνικὴν σκηνὴν ἠθοποιῶν ἀνεγνώρισεν καὶ ἀνεκήρυξεν καλλιτέχνιδα πρώτης δυνάμεως δηλῶσαν διὰ τῆς συνεχοῦς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος συρροῆς του εἰς τὰς θεατρικάς της Παραστάσεις. Ἴσως κ. συντάκτα, καταχρῶμαι τὴν φιλοξενίαν τῶν στηλῶν τοῦ ἀξιοτίμου καὶ φιλογενοῦς ὅσῳ καὶ μοναδικοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνικοῦ φύλλου Σας παρατείνων ἐπὶ τοσοῦτο τὸ περὶ θεάτρου θέμα ἀλλὰ τὸ πράττω τοῦτο ἀκολουθῶν τὸ ὀγκούμενον ὁσημέραι ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ζήτημα τῆς σκηνῆς ἥτις πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν θεωρεῖται εἷς ἐκ τῶν πρωτίστων παραγόντων πολιτισμοῦ καὶ συνεπῶς ἐξανθρωπισμοῦ τῶν λαῶν οἵτινες μορφόνουσι τὰ ἤθη των συμμορφούμενοι ταῖς ἀρχαῖς τῶν δοκίμων δραματογράφων ἐχόντων κρηπῖδα κατὰ Πλάτωνα τὸ ὡραῖον, ὑψηλὸν καὶ ἀληθές.»

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΟΒΡΑΝΙΕ.—Σήμερον ἐκ Τυρνόβου ἐλάβομεν τὸ ἀκόλουθον ἰδιαίτερον τηλεγράφημα.

Τύρνοβον 4 Μαΐου

Χθὲς ἡ Σοβράνιε ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν της, Τὸ γραφεῖον κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς: Πετκὼφ, Χαλάτσωφ, Ἀντώνωφ. Αὔριον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διαταγῇ ὁ κανονισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ.—Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α - ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Γκραίκωφ ἐπεσκέψατο τὴν προπαρελθοῦσαν Παρασκευὴν τὸν ἐν Σοφίᾳ διπλωμάτικὸν πράκτορα τῆς Ἑλλάδος κ, Γ. Αργυρόπουλον, ἐκφράσας αὐτῷ τὰ συγχαρητήρια τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως μετὰ τῆς παρακλήσεως τοῦ νὰ διαβιβάσῃ ταῦτα εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ὁ κ. Αργυρόπουλος ἐδέξατο τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὰ μέλη τῆς ἐν Σοφίᾳ ἑλληνικῆς παροικίας, ὡς καὶ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Ἐπίσης ἐπεσκέψατο αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν κ. Σιρματζῆεφ.

Η ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ.—Κατὰ πληροφορίας τῆς συναδέλφου «Β. Ζορᾶς» ἡ συγκομιδὴ τοῦ τρέχ. ἔτους φαίνεται μετρία καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀπαλὸν καὶ σκληρὸν σῖτον. Οσον δὲ διὰ τὴν σίκαλιν ἡ συγκομιδὴ ὑποτίθεται ὅτι θὰ εἶναι κατὰ 60 % ὀλιγωτέρα τῆς περισσινῆς. Ἐὰν ὅμως ὁ καιρὸς ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι ὑγρὸς καὶ μετρίως θερμός, οἱ στάχεις δυνατὸν νὰ γίνωσι χονδρότερο, ἡ δὲ ζημία σχετικῶς πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ ἐλαττωθῇ μέχρι 30 %

ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ.—Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος ὅτι ὁ καλὸς ἡμῶν φίλος κ. Πρόδρομος Βασματζῆεφ ἔλαβε τὸ προνόμιον τῆς ἱδρύσεως ὑαλοποιείου ἐν Βουλγαρίᾳ. Μετ' ὀλίγον ἄρχεται ἡ οἰκοδόμησις τοῦ ἐργοστασίυυ παρὰ τὸν σταθμὸν Γεμπετζέ, Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν ἐπιχειρηματίαν ἱδρυτήν.

ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΣ.—Χθὲς περὶ τὴν πρωΐαν ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν ζωὴν του ὁ γνωστὸς συμπολίτης μας Σταῦρος Χατζησαρρῆς ἐπωνυμούμενος, διὰ τοῦ ἀπαγχονισμοῦ, πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας. Οἱ λόγοι οἱ ὠθήσαντες τὸν δυστυχῆ εἰς τὸ νὰ θέσῃ τοιοῦτον ἀπαίσιον καὶ βδελυρὸν τέρμα εἰς τὴν ζωὴν του εἶναι ἄγνωστοι. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἔπαθε διατάραξιν τῶν φρενῶν καθόσον ὑπερμέτρως ἔθυε τῷ Βάκχῳ.

ΓΑΜΟΙ.—Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς γάμους τοῦ καλοῦ ἡμῶν φίλου καὶ συμπολίτου Γεωργίου Βρασοβανὼφ μετὰ τῆς εὐπαιδεύτου καὶ εὖ ἠγμένης δεσποινίδος Δεσποίνης Ρουμπωτοῦ τελεσθέντας ἐν Ἀθήναις τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα ὄλβιον καὶ μεστὸν πάσης εὐδαιμονίας τὸν συζυγικὸν βίον.

Η ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.— Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως δὲν ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μὴ παρόντων πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους. Ἐπρόκειτο ὅμως νὰ γείνῃ τὴν ἐπαύριvν Δευτέραν παρούσης καὶ τῆς Α. Β. Υ. τῆς ἡγεμονίδος Μαρίας Λουΐζης.

ΔΟΝΚΙΧΩΤΙΣΜΟΣ.—Κἄποιος Δονκιχῶτος ἐκ Πύργου, ὀνειροπωλῶν, φαίνεται, Παιώνειον δόξαν, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὸ ἀνυπόγραφον τηλεγράφημα, ὅπερ ἀπέστειλεν ἡμῖν πρόχθές, ἔγραψε καὶ ταχυδρομικῶς ἐπιστολὴν δι ἧς ἐν πλήρει «εὐσυνειδησίας» ἅλατι ἀπειλεῖ βλάβην τῶν ἡμετέρων συμφερόντων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποκαλύψωμεν αἶσχος συγγενοῦς τού τινος, τελεσθὲν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα πάντων ἐν Ἀγχιάλῳ. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν αἰσχρὰν καὶ παράνομον τοῦ συγγενοῦς τοῦ ἐν λόγῳ Δὸν Ζουὰν πρᾶξιν θὰ γράψωμεν τὰ δέοντα εὐθὺς ὡς λάβωμεν θετικὰς πληροφορίας. Περὶ δὲ τῶν ἐν ἐπιστολῇ του ὕβρεων ἐνηργήσαμεν ἤδη τὰ δέοντα, ἡ δὲ δικαιοσύνη φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκον της. τὰς δὲ ἀπειλὰς τοῦ Μικρομεγάλου φίλου μας, εἰς οὐδὲν λογιζόμεθα καθόσον ἡ «Οδησσὸς» ἠδυνήθη ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ὁμογενῶν της νὰ καταστήσῃ γνωστὸν ἂν εἶναι ἀξία ὑποστηρίξεως ἢ μή, Παρόμοια τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ εἰρημένου κυρίου κρώγματα ὑπομιμνήσκουσιν ἡμῖν τὸν γνωστὸν μῦθον «τῆς ἀηδόνος καὶ τοῦ ὄνου» καθ' ὃν ἂν ἡ πρώτη εἶχεν ἀνάγκην τῶν ἐπαίνων τοῦ δευτέρου, "ἀλλοίμονον εἰς τὰ χάλια της„. Εν τούτοις θεωροῦμεν φιλικὸν καθῆκον νὰ ὑπομνήσωμεν τῷ κυρίῳ πολυλόγῳ νὰ μὴ τὰ βάλῃ μαζὺ μας ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν γνωστὴν παροιμίαν Λαγὼς τὴ φτέρη ἔσειε κακὸ τῆς κεφαλῆς του καὶ ὅτι Τὸν γνωρίζομεν καὶ μᾶς γνωρίζει.

☞ Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως ἡ «Οδησσὸς» δὲν ἐκδίδεται τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

	Βαγ.	Λιθ.	φρ.	χρ.
Κασ. . . .	2	55	8	65
„ . . .	2	56	8	80
» . . .	1	$56^{3}/_{4}$	9	10
„ . . .	1	57	9	30
„ . . .	2	$57^{1}/_{4}$	9	40
„ . . .	1	$56^{3}/_{4}$	9	15
» . . .	1	57	9	35
» . . .	2	59	9	80
» . . .	2	$56^{1}/_{2}$	8	95
Πρ. . . .	2	56	8	80
„ . . .	1	$57^{1}/_{4}$	9	40
„ . . .	2	$56^{3}/_{4}$	9	10
„ . . .	1	$58^{3}/_{4}$	9	70
» . . .	1	$57^{1}/_{4}$	9	40
Καλ. . . .	6	—	6	50

Βάρνα τῇ 4 Μαΐου 93

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙᾼ

Η θριαμβευτικὴ πορεία τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτωρος ἀνὰ τὴν Ἰταλίαν ἔληξε διὰ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ναυστάθμου τῆς Σπέτσιας ἔνθα τὰ δύο ἡγεμονικὰ ζεύγη ἀπεχωρίσθησαν μετ' ἐκχύσεων τρυφερᾶς φιλίας. Εν Λουκέρνῃ ὁ Γυλιέλμος διέκοψεν ἐπὶ τινας ὥρας τὸ ταξίδιόν του, ὅπως δεχθῇ τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὴν φιλοξενίαν τῶν δημοκρατικῶν τῆς Ἑλβετίας ἀρχόντων. Κατὰ τὸ παρατεθὲν γεῦμα, ὁ πρόεδρος τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου ἐξέφρασεν αἰσθήματα βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὸν κραταιὸν γείτονα. «Ἑλβετικὸς λαὸς καὶ οἱ ἄρχοντές του (εἶπε) καίπερ ἀπόφασιν ἔχοντες ἐν οἱαδήποτε περιπετείᾳ νὰ ὑπερασπίσωσι πάσῃ δυνάμει τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας, συμμετέχουσιν ὁλοψύχως τῶν προσπαθειῶν, αἵτινες σκοποῦσι τὴν τήρησιν τοῦ ὑπερτάτου ἀγαθοῦ τῆς εἰρήνης, καὶ διὰ τοῦτο ἀτενίζουσι μετ' εὐφροσύνου ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν κραταιὰν χεῖρα τῆς Σῆς Μεγαλειότητος, ἐν ᾗ διορῶσι προστάτην τῆς εἰρήνης καὶ φύλακα». Ο αὐτοκράτωρ ἔνευεν ἐπιδοκιμαστικῶς, ἐφ' ὅσον ὡμίλει ὁ ἁπλοῦς τοὺς τρόπους δημοκρατικὸς ἄρχων, ἐγερθεὶς δὲ πρὸς ἀπάντησιν ἐξέφρασε θερμὰ εὐχαριστήρια ἐπὶ τῇ δεξιώσει τῶν Ἑλβετῶν· «Η θαυμασία χώρα (εἶπεν) ἡ ἐδέξατο ἡμᾶς πρὸ μικροῦ δὲν μοὶ εἶνε ἄγνωστος, διότι παῖς ἔτι ηὐφράνθην ἐκ τῆς θέας τῶν λιμνῶν ὑμῶν καὶ τῶν ὀρέων, ἐφ' ὧν ἐτησίως χιλιάδες συμπολιτῶν μου ζητοῦσιν ἀναψυχὴν καὶ ἀνάρρωσιν καὶ εὑρίσκουσι πρόθυμον φιλοξενίαν. Χαίρων ἐπιμαρτυρῶ ὅτι αἱ παλαιόθεν φιλικαὶ σχέσεις ἀνὰ μέσον ἡμῶν μένουσιν ἀναλοίωτοι ἐλπίζω δ' ὅτι αἱ διὰ συνθηκῶν ἠσφαλισμέναι ἐπικοινωνίαι ἀναπτυσσόμεναι αἰσίως, νὰ συντελέσωσιν εἰς τήρησιν καὶ κραταίωσιν τῆς ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἐθνῶν φιλίας».

* * *

ΣΠΟΥΔΑΙΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Εκ Δελφῶν ἀνηγγέλθη σπουδαία ἀνακάλυψις. Κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἐνεργουμένας ἀνασκαφὰς ἀνεκαλύφθη οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἶναι ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων, ὁ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μνημονευόμενος. Εχει τὸ σχῆμα μικροῦ δωρικοῦ ναοῦ ἔφερε δὲ μετώπας ἴσως δὲ καὶ ἔγγλυφα ἀετώματα, καὶ ἐπὶ τῶν τοίχων πολυαρίθμους ἀττικὰς ἐπιγραφάς. Ἀνευρέθησαν τὰ τεμάχια πέντε μετοπῶν μεταξὺ δὲ ἄλλων διακρίνονται ἐπ' αὐτοῦ ἡ Ἀθηνᾶ ὁ Ἡρακλῆς, εἷς Κέταυρος καὶ πολλαὶ μορφαὶ μαχητῶν καὶ ζώων. Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ἀνεκαλύφθησαν πλῆθος ἐπιγραφῶν, 150 περίπου, αἵτινες προέρχονται πᾶσαι ἐκ τοῦ θησαυροῦ τούτου.

(Σ. Ο.) Τί λέγει ὁ κ. Α. τῆς «Σφομποδᾶς;»

* * *

ΕΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚ. ΖΕΥΓΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Ῥώμην μεταβάσεως τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους τῆς Γερμανίας δημοσιεύομεν τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον περὶ τῶν γάμων των παραλαμβάνοντες ἐξ εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος.

Ο πρίγκηψ Γουλιέμος καὶ ἡ πριγκήπισσα Αὐγούστα Βικτωρία, ὄντες μεμακρισμένοι συγγενεῖς εἶχον γνωρισθῇ παιδία ἔτι καὶ ὑπῆρξαν κατὰ τὴν τρυφερὰν των ἡλικίαν ἐξαίρετοι φίλοι. Βραδύτερον ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ πρίγκηπος τοὺς ἀπεχώρισε καὶ ἱκανὰ παρῆλθον ἔκτοτε ἔτη χωρὶς νὰ ἐπανίδωσιν ἀλλήλους. Ἴσως δὲ καὶ ἐλησμονήθησαν. Κατὰ τὸ 1879 ταξειδιόν τι τοῦ πρίγκηπος εὑρισκομένου τότε εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὸν ἔφερε παρὰ τῷ δουκὶ τοῦ Σλέσκι Ολσταῒν καὶ τῇ οἰκογενείᾳ του τὸ ἔαρ ἦτο περὶ τὸ τέλους του καὶ αἱ θερμαὶ θωπεῖαι τοῦ ἡλίου καθίστων καυστικὴν τὴν ἀτμόσφαιραν. Η πριγκήπισσα Αὐγούστα Βικτωρία ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς αἰώρας της ἀνηρτημένης ὑπὸ τὰ παχύφυλλα δένδρα τοῦ κήπου, ὀνειροπολοῦσα ἴσως πρίγκηπά τινα ὡραῖον ὡς ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὅστις θὰ περιβάλῃ τὴν κεφαλὴν της μὲ τὸ βασιλικὸν στέμμα διότι ἀπὸ τοῦ λίκνου ἔτι ἡ τροφὸς της εἶχεν ὀνειρευθῇ ὅτι εἶδε τὴν μικρὰν τις πριγκήπισαν καθημένην ἐπὶ θρόνου ἀπαστράπτοντος ἐκ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων ἀργότερον, τῆς διηγήθη τὸ ὄνειρον, ἐκεῖνο καὶ ἔκτοτε ἡ πριγκήπισσα ἔζη μὲ τὴν προσδοκίαν τοῦ πρίγκηπος μεθ' οὗ θὰ συνεμερίζετο τὸν θρόνον. Καὶ πρὸ τῆς ἀναπολουμένης ὀπτασίας ὀλίγον τεταραγμένη ἀπὸ τὴν ὀσμὴν τῶν ῥόδων ἀπεκοιμήθη. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην διήρχετο τοῦ κήπου ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ ἀνάκτορον. Βλέπων τὴν αἰώραν κινουμένην ὑπὸ τῆς νωχελοῦς αὔρας ἐπλησίασε καὶ οἱ ὀφθαλμοί του ἠδυνήθυσαν νὰ θαυμάσωσι νεαρὰν κόρην ἥτις ὡς ἡ ὡραία εἰς τὸ δάσος τοῦ παραμυθιοῦ ἐμειδία κοιμωμένη. Ἀφοῦ τὴν ἐνητένισεν ἐπὶ μακρὸν ἠθέλησε ν' ἀποσυρθῇ πλὴν οἱ ἀργυροῖ πτερνιστῆρες του τὸν ἐπρόδωκαν ἡ νεάνις ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ βλέμματά των συναντηθέντα ἐπί τινα δευτορόλεπτα φαίνεται ὅτι εἶπον πλεῖστα ὅσα διότι μετ' ὀλίγον θαλαμηπόλος τις ἦλθε νὰ ζητήσῃ τὴν πριγκήπισσαν ἐκ μέρους τῆς μητρός της. Ο Γουλιέλμος τῆς Πρωσσίας ὁ διάδοχος τοῦ Γερμανικοῦ Θρόνου ἀφίκετο πρὸ μικροῦ εἰς τὸ ἀνάκτορον καὶ ἐζήτει νὰ παρουσιασθῇ.

Οταν ἐπανεῖδον ἀλλήλους ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ δουκικοῦ μεγάρου ὁ Γουλιέλμος τὴν ἐπλησίασε καὶ τῇ εἶπε χαμηλοφώνως πρὸ μικροῦ σᾶς ἐθαύμασα ὡς ἄλλην ὡραίαν κοιμωμένην εἰς τὸ δάσος. Η πριγκήπισσα ἠρυθρίασεν ὡς ὀφείλουν νὰ ἐρυθριῶσιν ὅλαι αἱ πριγκήπισαι εἰς ὁμοίαν περιστάσιν, καὶ ὀλίγους μῆνας βραδύτερον ἑωρτάζοντο φαιδρῶς οἱ ἀρραβῶνες των ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ δουκός.

* * *

Η ΨΗΦΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η γερουσία τῆς Μινεσότσας ἐν ταῖς Ηνωμέναις Πολιτείαις ἀπεδέξατο τροπολογίαν ἐν τῷ πολιτεύματι διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ κράτους τῶν κομητειῶν καὶ τῶν δήμων. Ἐν τῇ πολιτείᾳ Κανσᾶς ἀνεγνωρίσθη διὰ νόμου ἀπὸ τοῦ 1887 τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως καὶ τοῦ ἐκλογίμου εἰς τὰς γυναῖκας κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ ἔτους ἐκείνου 26, 189 γυναῖκες ἐποιήσαντο χρῆσιν τ ῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος. Επειδὴ κατέκριναν τοὺς γυναικείους ἐκλογεῖς ὅτι ἀδιαφοροῦσι πρὸς τοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας, αἱ γυναῖκες ἀπεφάσισαν τελευταῖον νὰ διαψεύσωσι τὴν κατάκρισιν. Εκλογαὶ δημοτικαὶ ἐνηργήθησαν ἐν Κανσᾶς περὶ τὰ τέλη Μαρτίου, πολυάριθμοι γυναῖκες ἐξετέθησαν ὡς ὑποψήφιοι. Τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἐγνώσθησαν ἀκόμη ἐν Εὐρώπη. Προβλέπεται ὅμως ὅτι μέγα πλῆθος γυναικῶν ἐκλογέων, θὰ μετάσχωσι τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, πλῆθος δὲ γυναικῶν θά ἐκλεχθῶσι δήμαρχοι πάρεδροι καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι.

⁂

ΛΗΣΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Καθ' ἃ γράφουσι ἐκ Κορυτσᾶς πρὸς τὴν «Σάλπιγγα» τῆς Λαρίσσης ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις πολλοὺς ληστάς ἀμνηστεύει καὶ κατόπιν τοὺς μεταχειρίζεται ὡς καταδιώκτας τῶν ἄλλων ληστῶν. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, τοὺς κατὰ καιροὺς λυμαινομένους τάς ἐπαρχίας Καστορίας καὶ Κορυτσᾶς τρομεροὺς λῃστάρχους Σοῦλφον καὶ Σαλίκον εἶχεν ἀμνηστήσει μετά τῶν ὀπαδῶν. των, Τουρκαλβανῶν τὸ γένος, καὶ εἰς τριάκοντα ἓξ ἄτομα οὓς εἶχε διορίσει εἰς μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς καταδίωξιν λῃστῶν καὶ εἴσπραξιν φόρων ἀλλ' οἱ κύριοι οὗτοι, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποβάλωσι τάς παλαιάς ἕξεις των, ὁσάκις ἐστενοχωροῦντο απεστάτουν κατὰ τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς καὶ ἐπεδίδοντο εἰς τὸ προσφιλὲς των ἐπάγγελμα τὴν λῃστείαν. Εξάκις μέχρι τοῦδε ἐγένετο τὸ παιγνίδιον καὶ ἑξάκις πάλιν ἠμνηστεύθησαν. Ησαν φοβεραὶ αἱ λῃστοσυμμορίαι αὗται διότι ὅπου ἂν καὶ διήρχοντο ἔσπειρον τὸν πανικὸν καὶ τὴν ἐρήμωσιν ὡς ἐκ τούτου 15 χωρία τῶν διαμερισμάτων Κασταρίας καὶ Κορυτσᾶς ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἀπελθόντων ἄλλων μὲν εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χωρία τῆς Ελλάδος ἄλλων δὲ εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας. Τέλος ὅμως ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος δι' ἑνὸς μυστικοῦ διατάγματος συνέλαβεν ὅλους ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη ὅπου ὑπηρέτουν εἰς τά διάφορα ἀποσπάσματα καὶ σιδηροδεσμίους ἀπέστειλεν εἰς Βιτώλια καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔνθα ἄγνωστον ποία τύχη τοὺς περιμένει.

⁂

Ο ΑΒΕΡΩΦ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Αναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ακροπόλ».

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐρχομένου μηνὸς Μαΐου ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἐξ Αλεξανδρείας ὁ μέγας ἐθνικὸς εὐεργέτης Γεώργιος Αβέρωφ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων τὰ ὁποῖα θὰ τελεσθῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Τοιουτοτρόπως τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης θὰ εὐτυχήσῃ νὰ ἴδῃ ἐν μέσῳ αὐτοῦ τὸν ἐθνικὸν ἄνδρα ὅστις κατὰ πρώτην φορὰν θὰ πατήσῃ τὸ ἔδαφος τῆς ἐλευθέρας πατρίδος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ)

Ἀθῆναι 2 Μαΐου. — Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι ὁριστικῶς ἐὰν ἀποδέχεται τοὺς ὑπὸ τοῦ Σωτηροπούλου καὶ Ράλλη ὑποβληθέντας ὅρους πρὸς σχηματιμὸν νέυ ὑπουργείου. Εν περιπτώσει ἀποτυχίας πιθανώτερος ὁ σχηματισμὸς ἄχρου ὑπουργείου.

Αὐτόθι — αὐθημερὸν — Η ὑπουργικὴ κρίσις δὲν ἔληξεν ἔτι, ὁ Καραπάνος, Σωτηρόπουλος ἠρνήθησαν. Διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Σωτηροπούλου ἐξακολουθοῦσιν.

Κοπεγχάγη αὐθημερὸν — Ὁ βασιλεὺς θ' ἀναχωρήσῃ τὴν Δευτέραν διά Βισβάδην πρὸς ἰατρικὴν θεραπείαν.

Αθῆναι 2 Μαΐου — Αφοῦ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς γνῶσιν τοῦ προγράμματος τῆς μερίδος τῶν κ. κ. Σωτηροπούλου καὶ Ράλλη, ὁ βασιλεὺς ἀνέθεσεν εἰς τὸν πρῶτον τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργείου, ἐσομένου μικτοῦ. Ὁ Σωτηρόπουλος ἔλαβε τό χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργίου τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Ράλλης τῶν Εσωτερικῶν, ὁ Κοντόσταυλος τῶν ἐξωτερικῶν ὁ συνταγματάρχης Κόρπας τῶν Στρατιωτικῶν, Κριεζῆς τῶν Ναυτικῶν, Εὐταξίας τῆς Παιδείας καὶ Χατζόπουλος τῆς Δικαιοσύνης Ὁ Σωτηρόπουλος ὑπῆρξε πολλάκις ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπὸ τοῦ 1864, ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς οὐδεμίαν ἀνήκει μερίδα τὸ πρόγραμμά του εἶνε ἡ τήρησις τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ελλάδος ἔναντι τῶν ξένων, ἡ πλήρωσις τῶν προσεχῶν τοκομεριδίων, εὐρεῖαι οἰκονομίαι, ἡ καθίδρυσις τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν τὰ πλεῖστα τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου ἀνήκουσιν εἰς τὸ τρίτον κόμμα, ὧν ἀρχηγὸς ὁ Ράλλης.

Παρίσιοι 4 Μαΐου — Ο Καρνὼ προσβληθεὶς ἐξ ὑπατιτικῆς παθήσεως, ἀναγκάζεται ἀπὸ τοῦ Σαββάτου νὰ οἰκουρῇ.

Αμβοῦργον αὐθημερόν — Διαψεύδεται ἡ εἴδησις περὶ νέων κρουσμάτων χολέρας.

⁂

GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à **Hambourg.**

500,000

Marcs ou

Francs 625,000

comme gros lot sont ofierts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l' Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Marcs	**300000**
1	Lot de Marcs	**200000**
1	Lot de Marcs	**100000**
2	Lots de Marcs	**75000**
1	Lot de Marcs	**70000**
1	Lot de Marcs	**65000**
1	Lot de Marcs	**60000**
1	Lot de Marcs	**55000**
1	Lot de Marcs	**50000**
1	Lot de Marcs	**40000**
5	Lots de Marcs	**20000**
3	Lots de Marcs	**15000**
26	Lots de Marcs	**10000**
56	Lots de Marcs	**5000**
106	Lots de Marcs	**3000**
253	Lots de Marcs	**2000**
6	Lots de Marcs	**1500**
756	Lots de Marcs	**1000**
1237	Lots de Marcs	**500**
33950	Lots de Marcs	**148**
18991	Lots de Marcs	300, 200 150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d' Etat à **Hambourg,** et garantie par la propriété totale d'Etat, contient **110,000 billets,** dont **55,400** doivent gagner avec sûreté, **Le capital dans cette loterie est à peu près**

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus serons décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Marcs **50,000,** seconde classe Marcs **55,000,** monte dans la troisième à Marcs **60,000,** dans la quatrième à Marcs. **65,000,** dans la cinquième à Marcs **70,000,** dans la sixième à Marcs **75,000,** et septième à évent. Marcs **500,000,** mais en tous cas à **200,000 Marcs,** etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette **Grande loterie de Capitaux.**

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en **Billets de Banque de France,** ou de tout pays européen, ou en **timbres-poste,** ou le plus commode sera d'envoyer l'argent par **mandat de poste** international de votre pays, allemande ou autrichienne, Bons de Poste francais. Postal note anglaises.

Pour le tirage le la première classe,

	coûte
1 billet original entière	**frs. 7,50**
1 demi-billet original	**› 3,75**
1 quart de billet original	**› 1,90**

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les details on peut voir du plan officiel.

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvues des armes d'Etat, et en même temps le **plan officiell des tirages,** où l'on verra tous les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d' Etat. **Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous le garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark.** En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne con vienne pas á un des intérés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et á restituer le montant recu. Si l'on désirs, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres le plus **promptement** possible, mais en tout cas avant le

10 Juin 1893 n. ST.

Valentin & Cie.
Maison de Banque
HAMBOURG
Ville libre, Allemagne.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Εκεῖθεν τοῦ «Σαὰτ Τεπὲ» πάντοτε πρὸς δυσμὰς εὑρίσκεται τρίτος τις λόφος λεγόμενος «Πουναρδζὶκ» λέξις Τουρκική, δυναμένη νὰ μεταφρασθῇ διὰ τοῦ «Μικρὰ Πηγή». Αἵ καλῶς! Οἱ καλοὶ Τοῦρκοι μετέφρασαν δῆθεν ἀκόμη τὸ ἀρχαῖον ὄνομα «Κρήνη» πιστῶς. Τέλος, ἀκόμη ἔτι περαιτέρω ὑψοῦται εἷς τέταρτος λόφος, ἢ μᾶλλον, ὄρος τι σχήματος κώνου, ἀρκούντως ὑψηλὸν λεγόμενον «Τσιντσὲμ Τεπὲ» (ὀνομάζεται ὡσαύτως καὶ «Δζενὲμ Τεπὲ» (ὄρος τοῦ Αδου) ἕνεκεν τῶν γυμνῶν του βράχων, τῶν ξηρῶν καί, οὕτως εἰπεῖν, διαπύρων ἐν καιρῷ τοῦ θερινοῦ ἡλίου.) Καὶ τοῦτο ἀκόμη εἶνε ἐπίσης μία ἀκριβὴς μετάφρασις, λαμβανομένυ ὑπ' ὄψει (πάντοτε κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Τσουκαλᾶ) ὅτι τὸ ἀρχαῖον του ὄνομα ἦτο Νυμφαῖος λόφος, ἐπειδὴ δῆθεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς του ὑπῆρχεν ἄλλοτε βωμὸς τῶν Δρυάδων νυμφῶν!

Εξ αἰσθήματός τινος ἐγωϊσμοῦ, ὅπερ σεβόμεθα, ὁ κ. Τσουκαλᾶς ἀπέκρυψεν ἀπὸ τῶν ἀναγνωστῶν του τὰς πηγὰς, ἀφ' ὧν ἠρύσθη πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς ἀποκαλύψεις τόσῳ πολυτίμους.

Διὰ ν' ἀποφύγωμεν πᾶσαν μομφὴν κακεντρεχείας θὰ προφυλαχθῶμεν καλῶς ἀπὸ τοῦ νὰ εἴπωμεν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὀνόματα τῶν κορυφῶν καὶ τῶν μνημονευθέντων λόφων, ὅτι οὐχὶ οἱ Τοῦρκοι, περὶ τὸ τέλος τοῦ XIV αἰῶνος μετέφρασαν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ τουρκικὸν, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος παιδαγωγὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐν πλήρει μεσοῦντι XIX αἰῶνι, μετέφρασεν, ὅπως ἠδυνήθη, ἐκ τοῦ τουρκικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν!

Κατάδηλον εἶναι ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ παρακολουθήσωμεν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κ. Τσουκαλᾶν πετώμενον εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς φαντασίας τυ χωρὶς νὰ πάθωμεν ἐκ σκοτοδίνης προκαλοῦντες συγχρόνως εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἡμικρηνίαν. Αλλ' ἀφοῦ ἔν τισι καλλιτέροις κύκλοις τῆς κοινωνίας τῆς Φιλιππουπόλεως, συνῳδὰ τῷ Εὐαγγελίῳ, ἀπένειμάν ποτε καὶ ἀπονέμουσιν ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τὴν μᾶγλον ἀκράδαντον πίστιν εἰς τὸ μνημονευθὲν ἐγχειρίδιον, ἡ παροῦσα μας ἐργασία θὰ ἀντημείβετο ἤδη ἂν κατώρθου νὰ ἐκβάλῃ τῆς πλάνης ἐκείνους οἱ ὁποῖον μᾶλλον «πιστεύουσίν» ἢ «σκέπτονται».

(Δ. Ε. Τ.

Ὁ Μεταφράσας: Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΣ.

ΤΕΛΟΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.—ΒΑΡΝΑ.